

[Jens Thomsen.]

Vilje bag Svaret, er det ikke, fordi jeg tror, at Statsministeren lige med eet har faaet en ubetvingelig Kærlighed til den danske Bonde, men fordi jeg tror, at Statsministeren indser, at den Politik, han hidtil har ført, fører til Ruin for hele Samfundet, og jeg tror, at Statsministerens egen Samvittighed siger til ham, at den urimelig store Kærlighed — det viser hans Geringer — til Højfinans, til at brandskatte alle Forbrugere, i Virkeligheden skulde fordeles, saa Bonden ogsaa fik en lille Part. Derfor kan jeg ikke slippe min Tro til Statsministerens ærlige, men man maa jo ogsaa sige noget skrøbelige Vilje bag dette Løfte. Af Hensyn til en sund demokratisk Udvikling er det derfor nødvendigt, at Statsministeren faar en hjælpende Haand til at gøre det gode, som han gerne vil.

Som Landbrugets Enighed satte det ærede Medlem Hr. Levinsen og Kommunisterne paa Plads i Skudshale-Sagen og afviste Fagforeningernes Overgreb, paa samme Maade maa et enigt Landbrug og en enig Opposition tilbagevise det Misregimente, som de nuværende Magthavere har gennemført mod Landbruget gennem de mange Aar. Aarsagen til Landbrugets Sejr i Skudshale-Sagen var i første Linie, at Nordjyderne til Bestyrelse i Aalborg Amts Mejeriforening havde valgt Mænd med Vilje til at anvende Landbrugets Produktionsmagt mod Overgrebene, men det var ogsaa af afgørende Betydning, at Oppositionspartierne paa Rigsdagen gik med i dette Arbejde paa at anvende Landbrugets Produktion til Fordel for Landbruget i Stedet for at lade Modparten anvende den imod Landbruget.

Det er første Gang, der i Handling er vist fuld Enighed om de Ideer, som L. S. har kæmpet for gennem mange Aar, og det skal erkendes, at Knud Bach i denne Sag viste en klog Optræden. Han var i Aalborg i de kritiske Dage, da Sammenholdet om at gaa denne Vej skulde staa sin Prøve, men da han saa, at Viljen var til Stede til at gaa den Vej, som han gennem mange Aar har kæmpet for, da viste han, at han satte Sagen over Personen. Knud Bach trængte sig ikke frem i de forreste Linier for at indkassere Æren for den Sejr, hans Ideer havde vundet, men han holdt sig beskedent i Baggrunden for ikke at ødelægge den tilvebragte Enighed for at tjene hans personlige Prestigehensyn. Naar man ser, hvad det stakkels Prestigehensyn i mange Forhold har ødelagt, maa man erkende, at Knud Bachs Optræden i denne Sag for-

tjener fuld Anerkendelse. Men Oppositionspartierne paa Rigsdagen skal ogsaa have fuld Anerkendelse, fordi de viste Vilje til fuldt Samarbejde med Organisationerne.

Regeringen og Fagforeningerne kender Landbrugets Magt, men de har aldrig vist Respekt for denne, før de saa Landbrugets faglige og politiske Samarbejde. Det var først, da de saa denne Enighed og dette Samarbejde, at de kapitulerede. Havde Regeringen og Fagforeningerne regnet med den Enighed og det Samarbejde, som her stod sin Prøve, saa havde de afblæst Skudshale-Sagen nogle Dage før, og deres Nederlag var da aldrig blevet afsløret saa grundigt, som det nu blev.

Nu maa Landbruget ogsaa kende sin Magt, og det bør bruge den i den Udstrækning, det er nødvendigt for at opnaa lige Arbejdsvilkaar med andre Erhverv. Landbrugets ledende Mænd maa drage Lære af denne Kendsgerning, saa de kan tilvejebringe et ubrydeligt Samarbejde mellem de faglige Organisationer og det praktiske politiske Arbejde, saa der kan gennemføres saadanne Arbejdsvilkaar, at der kan tjenes en Løn baade i de smaa og i de store Bedrifter. Vi maa nu se væk fra Fortidens Stridigheder. Vi maa jævne de unaturlige Grøfter, der af Hensyn til partipolitiske Formaal er gravet mellem de smaa og større Landbrug. I det daglige Arbejde i vore Andelsforeninger gaar Samarbejdet godt mellem smaa og store Jordbrugere. I denne Evne til Samarbejde ejer dansk Landbrug store Værdier, som Udlandet gerne vilde lære af os. Disse Værdier er ikke blot kommet Landbruget til gode, men hele det danske Samfund, og derfor bør der værnes om disse uerstattelige Værdier.

Jeg vil udtale en Anerkendelse til det ærede Medlem Hr. Vanggaard for hans Udtalelser her, da han opfordrede Landbruget til den nødvendige Samling, og jeg vil gerne henlede Opmærksomheden paa en udmærket Artikel i det store Venstreblad „Vestkysten“ af Skrumsager, Visby Hede-gaard, med samme Formaal. Hvis Landbrugets ledende Mænd kan samles i Enighed om at tilvejebringe et Samarbejde mellem Landbrugets Organisationer og dets politiske Repræsentanter, da skal Landbruget nok staa enigt, saa dets Tillidsmænd derigennem faar den nødvendige Styrke til at gennemføre Landbrugets Ligestilling med de andre Erhverv. Den Dag, da Landbruget samles i Enighed med Vilje til at benytte Produktionens Magtmidler til at opnaa Landbrugets Ligestilling med andre Erhverv, da er Landbrugets Fornedrelsestid